

VERGETEN OOSTENDSE KUNSTSCHILDERS - CXVI - M.R. COENEGRACHTS

Geboren op 14 februari 1915 te Hampstead-London, uit Vlaamse ouders.

In het interbellum woonde Marie-Rose Coenegrachts lange tijd te Oostende, Witte Nonnenstraat, 67. Vandaar dat we haar in deze artikelenreeks opnemen.

Wat volgt komt uit het tijdschrift "VLAANDEREN".

1935. Behaalde het diploma lerares siertekenen met de grootste onderscheiding aan het H. Grafinstituut te Turnhout. Aangemoedigd door James Ensor, wijdde ze zich vooral aan de schilderkunst. Int. onderscheidingen : Grand Prix du Constantinois (1955-Algerië) - Prix du Comité de France (1955-Vichy) - Prix de la Critique (1961-Vichy) - Bronzen Medaille (Académie Européenne des Arts 1973) Croix d'Honneur de Chevalier (Frankrijk A.E.A. 1973).

Nam deel aan 36 internationale tentoonstellingen zowel in Europa als in Afrika en in Amerika. Hield zelf vele persoonlijke tentoonstellingen zowel in binnen- als buitenland en nam deel aan talrijke groepstentoonstellingen. Hartstochtelijke reizigster bezocht vele landen van Europa, Noord-Afrika, Canada en de Verenigde Staten.

Maakt deel uit van het Christelijk Vlaams Kunstenaarsverbond en van de Belgische Vereniging voor Kunstenaressen waarvan ze secretaresse is. Is tevens lid van de "Académie Européenne des Arts" (zetel te Parijs).

Als lerares plastische opvoeding, verbonden aan het technische instituut Immaculata te Tienen en aan het instituut Mariadal te Hoegaarden. Kreeg een T.V. uitzending op 12 mei 1956 "Kennismaking met Mevr. Coenegrachts voorgesteld door Piet van de Sijpe".

Coenegrachts stelde 2 x individueel tentoon in de Oostendse galerij "STUDIO" (1936 & 1937).

Ze was vooral gekend voor haar fors en "mannelijk" geschilderde landschappen.

+ - - - - +

VERGETEN OOSTENDSE KUNSTSCHILDERS - CXVII - A. COURMES

Franse kunstschilder, woonde en werkte tijdens het interbellum een tijdlang te Oostende. In 1930 was zijn adres Groentenmarkt 4.

Zichten op Oostende in een erg persoonlijke figuratieve stijl. Werken van hem zijn gereproduceerd in VANDEPUT, Ostende et le littoral belge.

+ - - - - +

VERGETEN OOSTENDSE KUNSTSCHILDERS - CXVIII - A... DEBRUYNE

A... Debruyne staat vermeld in de eerste uitgave van de Annuaire général des Beaux-Arts de Belgique (1929 1930) als Oostends kunstschilder. Zijn adres was James Ensorgalerij 22.

Meer is ons over hem niet geweten.

+ - - - - +

VERGETEN OOSTENDSE KUNSTSCHILDERS - CXIX - J. DE WULF

Woonde Rentenierstraat 39.

Werkzaam tijdens de jaren kort na W.O. II.

Bron : Annuaire des Beaux Arts de Belgique, VI, Brussel Parijs, 1950-51.

* + + *

VERGETEN OOSTENDSE KUNSTSCHILDERS - CXX - MEVROUW R. HENNO

Oostendse amateur schilderes. Woonde ca. 1956 in de Prof. Vercouilliestraat 8.

Nam deel aan het Salon 1956 van de Oostendse Kunstkring (Kon. Galerijen) met : "Idylle", "Moeder en kind", "Dageraad", "Bron" & "Wezen en schijn".

* + + *

VERGETEN OOSTENDSE KUNSTSCHILDERS - CXXI - DENISE MERLEVEDE

Bloemenschilderes; lid van de Oostendse Kunstkring.

Exposeerde "Rode pioenen" en "Hortensias" in de "Tentoonstelling van West Vlaamse Schilder en Beeldhouwkunst" (Kon. Galerijen, 14-31 aug. 1952).

Bron : Catalogus van de tentoonstelling (P.O.B., Oostende).

Norbert HOSTYN

#

DE ZEEWIJDING TE OOSTENDE, vroeger en nu (1)

Voor twee jaar besliste het Oostends Stadsbestuur, na ruggespraak met de dekenij, de jaarlijkse Zeewijdingsplechtigheid te houden op vaste datum : nl de laatste zondag van juni. Voorheen had de Zeewijding meestal plaats op de zondag dichtst gelegen bij 29 juni, zijnde het feest van de heiligen Pieter en Paulus, patroons van onze stad. Tot en met 1975 ging daarmee gepaard een ommegang of Zeewijdingsprocessie.

Sedert een tweetal jaar verloopt de plechtigheid aan het Monument der Zeelieden kleurrijker, stijlvoller en kunstzinniger. Er wordt tevens weer aangeknoopt met een vroegere traditie : de Oostendse vloot vaart gelint en gepint de havengeul uit en ligt zwalpend voor de rede de Zegen af te wachten. Het sirenengeloei vanop zee en het luiden van de scheepsklok aan het altaar brengen alzo op het hoogtepunt de zeelieden aan wal en die aan boord dicht bij elkaar.

Voor al de folkloristische zijde van de plechtigheid werkt aantrekkelijk op de toeristen. Komt het religieus beleven dan in de verdrukking te staan ? Is de Zeewijding een anakronisme ? Feit is dat zeer vele Oostendenaars, gelovigen en anderen, betreuren dat de SS Pieter en Paulus ommegang verdwenen is. Het is toch misschien merkwaardig dat midden de jaren 70 precies uitgerekend uit de toenmalige liberale oppositie protesten weerklonken in de gemeenteraad tegen het afschaffen van de ommegang. Wijlen John HERMANS en ook Marcel VANHALMEN pleitten herhaaldelijk voor een opfleuren van de Zeewijding.